

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

แก้ไขเพิ่มเติมถึงพระราชบัญญัติศุลกากร

(ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2548

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง

และ

พระราชกำหนดพิกัดอัตราราคศุลกากร พ.ศ. 2530

แก้ไขเพิ่มเติมถึงพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชกำหนดพิกัดอัตราราคศุลกากร พ.ศ. 2530

(ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548

สำนักงานกฎหมาย

กรมศุลกากร

พระราชบัญญัติศุลกากร

พระพุทธศักราช ๒๕๖๙

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
ดำรัสเห็นอโภคฯ ให้ประกาศจงทราบทั่ว กันว่า

โดยที่ทรงพระราชนิรันดร์ เห็นว่า วิธีจัด และ ปฏิบัติการของกรมศุลกากรนั้น สมควรจะกำหนด
ลงไว้ให้เป็นระเบียบสืบไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยบรมราชโองการดังต่อไปนี้

หมวด ๑

มาตรา ๑° พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙
และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ๓ เดือน

บทวิเคราะห์

มาตรา ๒ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรืออ่อนทักษะหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากร
และการแปลความแห่งพระราชบัญญัติหรืออ่อนทักษะหมายนั้น ๆ ถ้อยคำต่อไปนี้ ถ้าไม่แข่งกับความ
ในบทหรือเนื้อเรื่องใช้ ให้มีความหมายและกินความรวมไปถึงวัตถุและสิ่งทั้งหลาย ดังกำหนดไว้ต่อไปนี้
ดือ

คำว่า “เสนาบดี”^๑ หมายความว่า เสนาบดีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

คำว่า “อธิบดี”^๒ หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมาย

คำว่า “พนักงานศุลกากร” และ “พนักงาน”^๓ หมายความและกินความรวมไปถึง
บุคคลใด ๆ ซึ่งรับราชการในกรมศุลกากร หรือนายทหารแห่งราชนาวี หรือนายอำเภอ หรือ
ผู้ช่วยอำเภอ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๔๙ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ หน้า ๒๗๒-๓๕๖

^๒ คำว่า “เสนาบดี” มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติที่ยกให้เป็น “รัฐมนตรี”

^๓ ความในมาตรา ๒ วรรค ๓ บหนนิยามคำว่า “อธิบดี” นี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว

ความเดิม ๑. พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ บัญญัติว่า “คำว่า “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

๒. มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ และให้ใช้ความดังที่ได้นำมาพิมพ์ไว้ข้างต้นแล้ว

“ความในมาตรา ๒ วรรค ๕ บหนนิยามคำว่า “พนักงานศุลกากร” และ “พนักงาน” นี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๗๙ แล้ว

- ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๘๐ ได้กำหนดคำนิยามเพิ่มเติมว่า
“ในพระราชบัญญัตินี้เง้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น “.....ฯลฯ.....”

เพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรหรือค่าชดใช้อย่างอื่นซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกร้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ประกอบคลังสินค้าทัณฑ์บันโดยให้ทำทัณฑ์บัน และหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ

เจ้าของหรือผู้ประกอบคลังสินค้าทัณฑ์บันจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔ ทว.^{๒๒} อธิบดีมีอำนาจ

(๑) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บันสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บันนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๒) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บันสำหรับทำการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บันนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คลังสินค้าทัณฑ์บันตาม (๑) และ (๒) อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บัน

มาตรา ๕ บรรดาคลังสินค้า โรงเก็บสินค้า หรือที่มั่นคงอย่างอื่นจะเป็นที่สำหรับตรวจหรือเก็บของก็ต้องให้ฟ้องค่าหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องสร้างขึ้น และบำรุงรักษาโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

หมวด ๓ การเสียค่าภาษี

มาตรา ๖^{๒๓} บรรดาค่าภาษีนั้น ให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร การเสียค่าภาษีให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในเวลาที่ออกใบอนุสินค้าให้

^{๒๒} ความในมาตรา ๔ ทว. นี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๔๓ แล้ว
ความเดิม ๑. ประกาศของคณะกรรมการ ฉบับที่ ๓๘๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๕ ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้เป็น

ตามมาตรา ๔ ทว. แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๘ ดังนี้

“มาตรา ๔ ทว. อธิบดีมีอำนาจ

(๑) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บันประเทวันค้าปลอลดอาการสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บันนั้น เพื่อให้นำออกไปประกอบอาณาจักร โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๒) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บันประเทวันค้าปลอลดลิน dane ได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ร้านค้าปลอลดอาการและโรงผลิตสินค้าอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บัน”

๒. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ ทว. แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะกรรมการ ฉบับที่ ๓๘๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๕ และให้ใช้ความดังที่ได้นำมาพิมพ์ไว้ข้างต้นแล้ว

^{๒๓} ความในมาตรา ๖ นี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะกรรมการ ฉบับที่ ๓๘๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๕ ข้อ ๔ แล้ว
ความเดิม ๑. พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๘ บัญญัติว่า

“มาตรา ๖ บันดาค่าภาษีนั้น ท่านให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้และตามพิกัดอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานั้น การเสียค่าภาษีนี้ท่านบังคับให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเงินตราในเวลาที่ออกใบอนุสินค้าให้”

๒. มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๗๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ บรรดาค่าภาษีนั้น ท่านให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้และตามพิกัดอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานั้น การเสียค่าภาษีนี้ท่านบังคับให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเงินที่ชอบด้วยกฎหมายในเวลาที่ออกใบอนุสินค้าให้ แต่

มาตรา ๑๗๙^{๑๔๑} ถ้าผู้ได้กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ และความผิดนั้นมิได้มีบัญญัติให้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นเช่นว่าผู้นั้นต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๐ เมื่อใดบทพระราชบัญญัตินี้แตกต่างกับบทกฎหมายพระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้อยู่ณ บัดนี้ ท่านว่าในเรื่องอันเกี่ยวแก่คุลการนั้น ให้ยกເเอกสารพระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับ และกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้ในภายหนานั้น มิให้ถือว่าเพิกถอน จำกัด เปลี่ยนแปลง หรือถอนไปเสียซึ่งอำนาจและบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่ในกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใหม่นั้น จะแสดงไว้โดยชัดแจ้งว่ามีประสงค์จะให้เป็นเช่นนั้น

มาตรา ๑๒๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การนำของเข้า และส่งของออก หรือการค้าอย่างใด ๆ ข้ามแดนแห่งพระราชอาณาจักรทางบกเสมอ กับการค้าทางทะเล และบทบัญญัติการบังคับ และไทยนูโทชทั้งปวงในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่การค้าข้ามแดนทางบก ตามที่จะพึงใช้ได้โดยมิพักต้องคำนึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือ และเมื่อได้มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งมาตรฐาน ถ้อยคำสำนวนที่ใช้ชนน์ให้หมายความและกินความรวมไปถึงรถไฟ ล้อเลื่อน คนหาน้ำหาม สัตว์บรรทุก อาภากศยา ด้านศุลการพรอมเดน สามบินที่กำหนดเป็นด่านภาษี การบรรทุกของลง การถ่ายของออก แล้วแต่กรณี หรือถ้อยคำสำนวนอื่นทำอนนี้ อันใช้อยู่ในการค้าทางบกหรือทางอากาศนั้น

มาตรา ๑๒๒^{๑๔๒} ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจจออกกฎหมายระหว่างกำหนดด้วยดุลและเวลาราชการคุลการ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาระติดพัน ค่าใบอนุญาต ค่าแบบพิมพ์ ค่าเดินทาง และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

^{๑๔๑} ความในมาตรา ๑๗๙ นี้ได้แก้ไขอัตราโทษตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๔๘ แล้ว ความเดิม ๑. พระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๙ท่านว่าผู้นั้นต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

๒. มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

๓. มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๔๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๗ และให้ใช้อัตราโทษดังที่ได้定มาพิมพ์ไว้ข้างต้นแล้ว

^{๑๔๒} ความในมาตรา ๑๒๒ นี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๕๔๗ แล้ว ความเดิม ๑. พระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๒๒ ให้เสนาบดีกระทรวงการคลังมาสมบัติเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้มีอำนาจจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติและดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎเสนาบดีให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเป็นอันใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศเป็นต้นไป

อธิบดีอาจออกข้อบังคับสำหรับกรมได้ ตามอำนาจที่ได้ให้ไว้แล้วชัดโดยบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และอาจเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนั้นฯ ได้ตามยุคตามกาล แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็น เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจกรรมคุลการ”

๒. มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๕๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ และให้ใช้ความดังที่ได้นำมาพิมพ์ไว้ข้างต้นแล้ว

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๕๘๐

ในพระปรมาภิไ)yสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประรานสภาพัฒนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๘๐)
อาทิตย์ทิพอาภา
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๘๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาพัฒนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช ๒๕๖๙

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาพัฒนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๕๘๐”

มาตรา ๒ ๑๕๔ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกเดือน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ (๑) เพียงที่เกี่ยวแก่การเดินอากาศ ค่าต่อไปนี้ซึ่งใช้ในพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความหมายดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมี
ข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เรือกำปั่น” หรือ “เรือ” ให้มีความหมายรวมถึงอากาศยาน

“ท่า” ให้มีความหมายรวมถึงสนามบินศุลกากร

“นายเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงผู้ควบคุม

“ด่านตรวจเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงสถานีตรวจอากาศยาน

“ทำเนียบทำเรื่อง” ให้มีความหมายรวมถึงที่สำหรับบรรทุกของลงในหรือขึ้นจาก “เขต่นน้ำสยาม” ให้หมายความรวมถึงเขตแห่งราชอาณาจักร และภาคเหนือ

ภาคยาน

ราชอาณาจักร

(๒) ๑๕๔ คำว่า “ภาคยาน” “สนาบิน” “ผู้ควบคุม” และ “ผู้ประจำหน้าที่” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น บัญญัตินี้ให้เป็นสนาบินสำหรับการนำเข้า หรือส่องออก หรือนำเข้าและส่องออกซึ่งของประเภทใด หรือทุกประเภททางอากาศ

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทบัญญัติตามตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ และใช้ความต่อไปนี้แทน

[ความที่บัญญัติแทนนี้ได้นำไปลงพิมพ์ไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ แล้ว]

มาตรา ๕๕๓ ในการเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักร ห้ามมิให้อาควยานลงในหรือขึ้นจาก

ที่ได้ออกจากสนาบินคุลการ

แต่ในกรณีที่อาควยานจำต้องลงก่อนมาถึงหรือหลังแต่ได้ไปจากสนาบินคุลการเพรา
เหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ก็ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าได้ลงในหรือขึ้น
จากสนาบินคุลการ เพื่อความประสงค์แห่งความในวรรคก่อน

มาตรา ๖ ถ้าอาควยานซึ่งเดินทางเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรจำต้องลงในที่ได้
นอกรจากสนาบินคุลการเพราเหตุสุดวิสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงานคุลการหรือ
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร้องก็ให้แสดงสมุดปูมซึ่งเป็นของ

๑๕๔ มาตรา ๓(๒) ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๕๘๗ ได้
นิยามความหมายของคำต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นไว้ดังนี้

“อาควยาน” หมายความรวมตลอดถึงเครื่องทั้งสิ้นซึ่งทรงตัวในบรรยากาศ โดยปฏิกริยาแห่งอากาศ เว้นแต่วัตถุซึ่งระบุ

“สนาบิน” หมายความว่าพื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือน้ำ ส่วนที่ใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อน

ย้ายในกฎหมาย

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า นักบิน ต้นหน นายนช่าง พนักงานวิทยุ พนักงานควบคุม การจราจรทางอากาศ พนักงาน

อำนวยการบิน และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย

๑๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๑๖๐๕๙/๒๕๘๑ ออกโดยอาศัยอำนาจในมาตรานี้ และ
มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกเว้นให้อาควยานบางประเภทไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรานี้ คือ

๑. อาควยานของบริษัทเดินอากาศระหว่างประเทศเป็นประจำ ถ้าจะลงเฉพาะเพื่อเดินน้ำมันและเพื่อบรทุกหรือถ่ายของ
สำหรับใช้ในอาควยานหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในสองอย่างที่กล่าวว่านั้นจะลงในสนาบินอื่น ที่มิได้เป็นสนาบินคุลการก็ได้
แต่เมื่อจะใช้สนาบินเพื่อการขึ้นต้นต้องแจ้งให้อธิบดีกรมศุลการทราบก่อน

๒. อาควยานของบุคคลธรรมชาติซึ่งมิได้ใช้บรรทุกของใด ๆ นอกรจากที่บินห้องส่วนตัวควบคุมและผู้โดยสารในอาควยานนั้น
จะลงในที่ใด ๆ ที่มิได้เป็นสนาบินคุลการก็ได้แต่ผู้ควบคุมต้องรายงานต่อพนักงานคุลการ (หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
ถ้าไม่มีพนักงานคุลการ) โดยพลัน และถ้าที่ลงนั้นเป็นสนาบินก็ต้องรายงานต่อพนักงานผู้ควบคุมสนาบินนั้นด้วย

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจจออกกฎหมายกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายนั้นมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

สินธุสังคมชัย

รัฐมนตรี

หมายเหตุ : หลักการและเหตุผล ปรากฏในคำบรรยายว่า “โดยที่สภาพแทนราษฎรลงมติว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาพแทนราษฎร ดังต่อไปนี้”

พระราชกำหนด
พิกัดอัตราคุลากกร

พ.ศ. ๒๕๓๐

กฎหมายเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้

ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราคุลากกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรง

พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๕) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๘) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๙) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๑๐) พระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลากกร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๖

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๗๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

บทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดในอันจะต้องเสียอาการหรืออาการเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ของนั้นนำเข้าโดยกระ功劳 ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถ้ามีการจำหน่ายของนั้น จะต้องส่งรายรับทั้งล้วนให้แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ของบางประเภทหรือของชนิดซึ่งบุคคลที่มีสิทธิได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนอากรนำเข้ามาเพื่อใช้เอง หรือของบางประเภทหรือของชนิดที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะตามความในวรรคหนึ่ง ได้รับยกเว้นจากบังคับแห่งมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ของได้ชื่อในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นอากรโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งกลับออกไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้ายังในระยะเวลาที่กำหนดนั้นของนั้นได้โอนไปเป็นของบุคคลที่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรหากนำของนั้นเข้ามาเอง หรือได้นำไปใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากรในการนำเข้าโดยไม่มีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งกลับออกไป ให้ของนั้นหลุดพ้นจากเงื่อนไขดังกล่าว แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับของที่ได้รับยกเว้นอากรเพรานำเข้าโดยบุคคลที่มีสิทธิหรือเพรานำเข้าเพื่อใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้าโดยผู้รับโอนหรือเพื่อใช้ประโยชน์ดังกล่าวตั้งแต่เวลาที่โอนหรือนำไปใช้ประโยชน์นั้น

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อความผาสุกของประชาชนหรือเพื่อความมั่นคงของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศลดอัตราอากรสำหรับของใด ๆ จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือยกเว้นอากรสำหรับของใด ๆ หรือเรียกเก็บอากรพิเศษเพิ่มขึ้นสำหรับของใด ๆ ไม่เกินร้อยละห้าสิบของอัตราอากรที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับของนั้น ทั้งนี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

การประกาศ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศในวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นว่าของใดที่นำเข้ามา เป็นของที่ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศไทยหรือบุคคลใดโดยวิธีอื่นนอกจากการคืนหรือชดเชยเงินค่าภาษีอากรอันก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเกษตรหรือการอุตสาหกรรมในประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศให้เรียกเก็บอากรพิเศษแก่ของนั้นในอัตราตามที่เห็นสมควรนอกเหนือไปจากอากรที่พึงต้องเสียตามปกติ แต่อากรพิเศษที่เรียกเก็บนี้จะต้องไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นว่าได้มีการช่วยเหลือดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก perm ติณสุลันท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกำหนดพิกัดอัตราคุลการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้พิกัดอัตราคุลการท้ายพระราชกำหนดดังกล่าวซึ่งนำมาจากระบบพิกัดคุลการซึ่งเรียกว่า CCCN ล้าสมัย ขาดรายละเอียดและความชัดแจ้ง ซึ่งเป็นผลเสียแก่การค้า การอุตสาหกรรมและการลงทุนของประเทศสมควรปรับปรุงพระราชกำหนดดังกล่าวเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยนำหลักการและโครงสร้างการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ซึ่งเรียกว่าระบบสารโนインช้อน เป็นระบบที่ชัดแจ้งกว่ามาใช้แทน และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ภาค ๔
ของที่ได้รับยกเว้นอากร

ประเภทที่	รายการ
๑	<p>ของที่ส่งออก รวมทั้งของที่ส่งกลับออกไป ซึ่งนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปี โดยไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะหรือรูปแต่ประการใดและในเวลาที่ส่งออกนั้นได้รับใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามาแล้ว</p> <p>หมายเหตุ อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะสั่งให้ได้รับการยกเว้นจากบทบัญญัติที่ว่าด้วยใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามา หรืออาจอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกใบอีกตามความจำเป็นแก่กรณีได้</p>
๒	<p>ของที่นำเข้ามาในประเทศไทยซึ่งได้เสียอากรไว้ครบถ้วนแล้ว และภัยหลังส่งกลับออกไปซ้อม ณ ต่างประเทศ หากนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปี หลังจากที่ได้รับใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามาซึ่งได้ออกให้ในขณะที่ได้ส่งออกแล้ว</p> <p>หมายเหตุ ก. ของที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทนี้ให้ได้รับยกเว้นเพียงเท่าราคากล้องหรือปริมาณแห่งของเดิมที่ส่งออกไปเท่านั้น สำหรับราคากล้องหรือปริมาณที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการซ้อมให้เสียอากรตามพิกัดอัตราการของของเดิมที่ส่งออกไปซ้อม โดยคำนวณจากราคากล้องหรือปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการประกันภัย</p> <p>ข. อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะสั่งให้ได้รับการยกเว้นจากบทบัญญัติที่ว่าด้วยใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามา หรืออาจอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกใบอีกตามความจำเป็นแก่กรณีได้</p>
๓	<p>ของที่กล่าวไว้ข้างล่างนี้ ถ้านำเข้ามาพร้อมกับตนหรือนำเข้ามาเป็นการชั่วคราว และจะส่งกลับออกไปภายในไม่เกินหกเดือนนับตั้งแต่วันที่นำเข้ามา</p> <p>(ก) ของที่ใช้ในการแสดงละครหรือการแสดงอย่างอื่นที่คล้ายกัน ซึ่งผู้แสดงที่ท่องเที่ยวนำเข้ามา</p> <p>(ข) เครื่องประกอบและของใช้ในการทดลองหรือการแสดงเพื่อวิทยาศาสตร์หรือการศึกษา ซึ่งบุคคลที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว นำเข้ามาเพื่อจัดการทดลองหรือแสดง</p>

ประเภทที่	รายการ
	<p>๒. คำว่า “นำเข้ามาพร้อมกับตน” ให้หมายความถึงของที่เข้ามาถึงประเทศไทยไม่เกินหนึ่งเดือนก่อนที่ผู้นำของเข้าเข้ามาถึง หรือไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ผู้นำของเข้าเข้ามาถึง อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจขยายกำหนดเวลาที่กล่าวข้างต้นได้มีอีกหนึ่งวันมีพฤติการณ์พิเศษ</p>
๔	<p>รางวัลและเหรียญตราที่ทางต่างประเทศมอบให้แก่บุคคลที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อเป็นเกียรติในความดีเด่นทางศิลปะ วรรณกรรม วิทยาศาสตร์ การกีฬา หรือบริการสาธารณะ หรือเพื่อเป็นเกียรติประวัติในความสำเร็จหรือพฤติกรรมอันเป็นสาธารณะประโยชน์</p> <p>แต่เฉพาะรางวัลนั้นจะต้องอยู่ในดุลพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรที่จะพึงพิจารณา ตามแต่จะเห็นสมควรอีกส่วนหนึ่งด้วย</p>
๕	<p>ของล้วนตัวที่เจ้าของนำเข้ามาพร้อมกับตนสำหรับใช้เองหรือใช้ในวิชาชีพและมีจำนวนพอสมควรแก่ฐานะ เว็บแต่ร้อยนต อา Vu อปีนและกระสุนปืน และเสบียงแต่สุรา บุหรี่ ชิการ์ หรือยาเส้น ซึ่งเป็นของล้วนตัวที่ผู้เดินทางนำเข้ามาพร้อมกับตนนั้น อธิบดีกรมศุลกากรอาจออกข้อกำหนดยกเว้นอาการให้ได้ตามที่เห็นสมควรเป็นแห่งๆ ไป แต่ต้องไม่เกินปริมาณดังนี้</p> <p>(ก) บุหรี่สองร้อยมวน หรือชิการ์หรือยาเส้นอย่างละสองร้อยห้าสิบกรัม หรือหลายชนิดรวมกันมีน้ำหนักทั้งหมดสองร้อยห้าสิบกรัม แต่หันนี้บุหรี่ต้องไม่เกินสองร้อยมวน</p> <p>(ข) สูราหนึ่งลิตร</p>
๖	<p>ของใช้ในบ้านเรือนที่ใช้แล้ว ที่เจ้าของนำเข้ามาพร้อมกับตนเนื่องในการย้ายภูมิลำเนา และมีจำนวนพอสมควรแก่ฐานะ</p> <p>หมายเหตุ ของล้วนตัวและของใช้ในบ้านเรือนตามประเภทที่ ๕ และ ๖ นั้น จะต้องนำเข้ามาถึงประเทศไทยไม่เกินหนึ่งเดือนก่อนที่ผู้นำของเข้าเข้ามาถึง หรือไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ผู้นำของเข้าเข้ามาถึง อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจขยายกำหนดเวลาที่กล่าวข้างต้นได้มีอีกหนึ่งวันมีพฤติการณ์พิเศษ</p>